

وصیت‌نامه‌ی خودنوشت دکتر محمد مصدق

(۱) وصیت می‌کنم که فقط فرزندان و خویشان نزدیکم از جنازه‌ی من تشییع کنند و مرا در محلی که شهدای ۳۰ تیر مدافونند، دفن نمایند.

(۲) بدون سند رسمی یا نوشته به خط و امضای خود به کسی مدینون نیستم.

(۳) نظر به این که طبق اسناد رسمی ثبت شده در دفتر اسناد رسمی شماره‌ی ۳۹ تهران منافع دو سال از خانه‌ها و مستغلاتی که به فرزندان خود بخشیده‌ام پس از مرگ تعلق به این جانب دارد به شرح ذیل:

الف - منافع خانه‌ی واقع در کوچه‌ی ازهربی ملک خانه‌ی ضیاء

اشرف بیات مصدق سند شماره‌ی ۴۲۱۵۶ (۱۳۲۹)

ب - منافع چهاردانگ از خانه‌هایی که در آن سکونت داشتم، ملک آقای مهندس احمد مصدق، سند شماره‌ی ۴۲۱۷۵ (۱۳۲۹)

ج - منافع خانه‌ی مسکونی همسر عزیزم، ملک آقای دکتر غلامحسین مصدق سند شماره‌ی ۴۲۱۵۸ (۱۳۲۹)

(۱۳۲۹)

حق الارض عمارات دو اشکوبه و دو گاراز، ملک دکتر غلامحسین مصدق، سند شماره‌ی ۴۲۱۵۹ (۱۳۲۹) که در سال به یکصد و بیست هزار ریال (دوازده هزار تومان قطع شده)

د - مستغلات واقع در خیابان ناصرخسرو، ملک بانو منصوره متین دفتری، سند شماره‌ی ۴۲۱۶۰ (۱۳۲۹)

از بابت منافع سال اول مبلغی که در صورت جداگانه تنظیم شده به اشخاص مفصله در آن صورت بپردازند و هرجیه باقی ماند، برای نماز و روزه و حج این جانب به کاربرند و از عواید سال دوم قطعه زمینی که برای باشگاه دانشجویان دانشگاه تهران مناسب باشد، با نظر نماینده‌ی آقایان خردباری شود. چنان‌چه آقایان دانشجویان قطعه زمینی در اختیار داشته باشند. مبلغ مزبور را به نماینده یا نمایندگان قانونی آقایان دانشجویان تحويل دهند که آن‌ها خود مبلغ مزبور را صرف تعمیر ساختمان جدید آن بنمایند. چنان‌چه وصیت‌نامه‌ی دیگری از نوشتگات غارت شده با در خانه نزد دیگران است از درجه‌ی اعتبار ساقط است.

احمدآباد، ۲۰ آذر ماه هزار و سیصد و چهل و چهار هجری شمسی

دکتر محمد مصدق

تاریخچه‌ی حزب ایرانیان

حزب ایرانیان

دکتر حسین تجدد
عضو هیات اجرایی دفتر سیاسی
و قائم مقام پیشین دبیر کل حزب ایرانیان
نماینده‌ی اسبق مجلس شورای ملی

□ همان‌گونه که در بخش چهارم بیان کردم، سرانجام پس از چند ماه کوشش‌های نخستین و تلاش‌های بسیار عصر روز ۱۳۴۹/۱۰/۲۷ حزب ایرانیان رسماً در تالار فرهنگ گشایش یافت. مراسم از هر جهت باشکوه بود. در آین نشست که بیش از هزار نفر حضور داشتند، دکتر فضل الله صدر (دبیر کل حزب ایرانیان) در بخش نخستین سخنرانی خود که با ساده‌لوحی و باور غلط هیجان زده شده بود، از حزب ایرانیان به عنوان یک حزب اساسی و واقعی و بدون وابستگی سخن گفت و همه‌ی احزاب گذشته را بدون این‌که نامی از حزب معینی ببرد، زیر سوال قرار داد. این بخش از سخنرانی دبیر کل حزب ایرانیان مورد استقبال مسولان و دست‌اندرکاران احزاب موجود و کهنه‌کاران میدان سیاست حاضر در جلسه قرار نگرفت. دبیر کل حزب ایرانیان در بخش دوم سخنرانی خود بخش‌های مهمی از مراحل‌نامه‌ی حزب ایرانیان را فرایت کرد که همراه با نوآوری‌ها و راهکارهای فکری جدید بود که مورد توجه حاضران قرار گرفت و حال و هوای تازه‌بی در مجلس به وجود آمد.

همان‌گونه که قبل‌اهم اشاره کردم قبل و بعد از گشایش رسمی حزب جدید ایرانیان، خبرهایی در محافل سیاسی شایع بود و روزنامه‌ها و مجلات مطالبی درباره تأسیس حزب جدید می‌نوشتند. پس از مستقر شدن حزب در خانه‌ی شماره‌ی ۱۹۴ خیابان صفی‌علیشاه هر روز خبرها افزونی می‌یافتد و داغ و داغ‌تر می‌شد بویژه این‌که تأسیس حزب در آستانه‌ی انتخابات دوره‌ی بیست و سوم مجلس شورای ملی و ۸ ماه باقی‌مانده به انجام انتخابات بود. هر

جنب و جوش در حزب ایرانیان

گروه‌های زیادی از دانشگاهیان، اساتید سرشناس و فرهیخته، فرهنگیان، اصناف، پیشه‌وران و دانشجویان جوانان و منظر الوکاله‌ها به حزب ایرانیان پیوستند که هدف بیش تر آن‌ها وکیل شدن و راه یافتن به مجلس شورای ملی بود که با ناکامی روبرو شدند و حزب را ترک کردند. امر بر دبیر کل حزب ایرانیان مشتبه شده بود. وی تصور می‌کرد حزب ایرانیان یک حزب واقعی و خودجوش و غیروابسته است!!

پند و هشدار به دبیر کل حزب ایرانیان

در یک نشست حزبی

ردیف اول از راست: دکتر علینقی کنی (دبیر کل اسبق حزب مردم)
و دکتر حسین تجدد (نویسنده‌ی مقاله و قائم مقام اسبق دبیر کل حزب ایرانیان)